

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัด
เพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
Academic Administration of School Administrators for Medium Secondary
Schools in Phetchaburi Province Under the Secondary
Educational Service Area Office 10

สุชนียา ประเสริฐไทย

Sthaneeya Prasertthai

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: suthaneeya_eye@hotmail.com

Received: October, 5 2020

Revised: November, 5 2020

Accepted: November, 10 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 132 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติในการวิเคราะห์คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าทีแบบ Independent t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าเมื่อครูมีความแตกต่างทั้งด้าน เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานจะมีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา, ความคิดเห็นของครู

ABSTRACT

The Objectives of this research were to study 1) to study the opinions of teachers towards the academic administration of medium sized secondary school administrators in Phetchaburi Province under The Secondary Educational Service Area Office 10, and 2) to compare the level of teachers' opinion towards academic administration of secondary school administrators in Phetchaburi Province under The Secondary Education Service Area Office 10 that classified by gender, educational level, and work experience. The sample consisted of 132 middle-sized secondary school teachers in Phetchaburi province. The research instrument consisted of 5 rating scales questionnaires. The statistics for analysis were Percentage, Arithmetic Mean, and Standard Deviation and test the hypothesis by using the independent t-test.

The research results as follows: 1) Middle school secondary school administrators in Phetchaburi Province under The Secondary Education Service Area Office 10 had academic administration at a high level in overall. 2) When comparing teachers' opinions on academic administration of middle school secondary school administrators in Phetchaburi province. It was found that when the teachers were different in gender, age, and work experience, there were opinions of the teachers towards the academic administration of medium sized school administrators no difference.

Keywords: Academic administration of School Administrator, Teachers' Opinion

บทนำ

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น จะต้องมีการบริหารงานในสถานศึกษาให้ครอบคลุมในทุกกิจกรรม และการดำเนินงานทางการศึกษาในทุกเรื่อง เนื่องจากการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการนั้น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการโดยตรง เพราะงานวิชาการเป็นงานด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอน การใช้สื่อ และอุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา ถ้าครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาการอย่างดีแล้ว ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นแนวทางที่ถูกต้องในการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากการที่จะพัฒนาผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องเริ่มจากวัยเด็ก ดังคำกล่าวที่ได้ยินโดยทั่วไปว่า เด็ก คือ อนาคตของชาติ ซึ่งในกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพนั้น ปัจจัยที่ถือว่ามามีอิทธิพล และมีความสำคัญ

ที่สุดก็คือ ครู ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพต่อไป จะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ในหมวด 7 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณ และจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน, 2553: 31-32)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 มาให้การกระจายอำนาจในการบริหารการจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากการมีส่วนร่วมได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้ง การวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการบริหารงานวิชาการจึงประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำ ในการนำไปใช้ในแต่ละสถานศึกษาจึงแตกต่างกันไป การจัดโปรแกรมการศึกษา จึงขึ้นกับปัจจัยหลายอย่างเช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งผู้เรียนด้วย ด้วยเหตุนี้ การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารเอง (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553: 3)

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยในแต่ละโรงเรียนมีการจัดระบบการบริหารงานตามภารกิจ แบ่งโครงสร้างการบริหารงานเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานบุคคล ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริหารงบประมาณ และฝ่ายบริหารงานทั่วไป ผู้บริหารยึดหลักการบริหาร และเทคนิคการบริหารแบบการมีส่วนร่วม ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น จะต้องมีการบริหารงานในสถานศึกษาให้ครอบคลุมในทุกกิจกรรม และการดำเนินงานทางการศึกษาในทุกเรื่องจากความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่จะเป็นรากฐานการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของในแต่ละโรงเรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนา

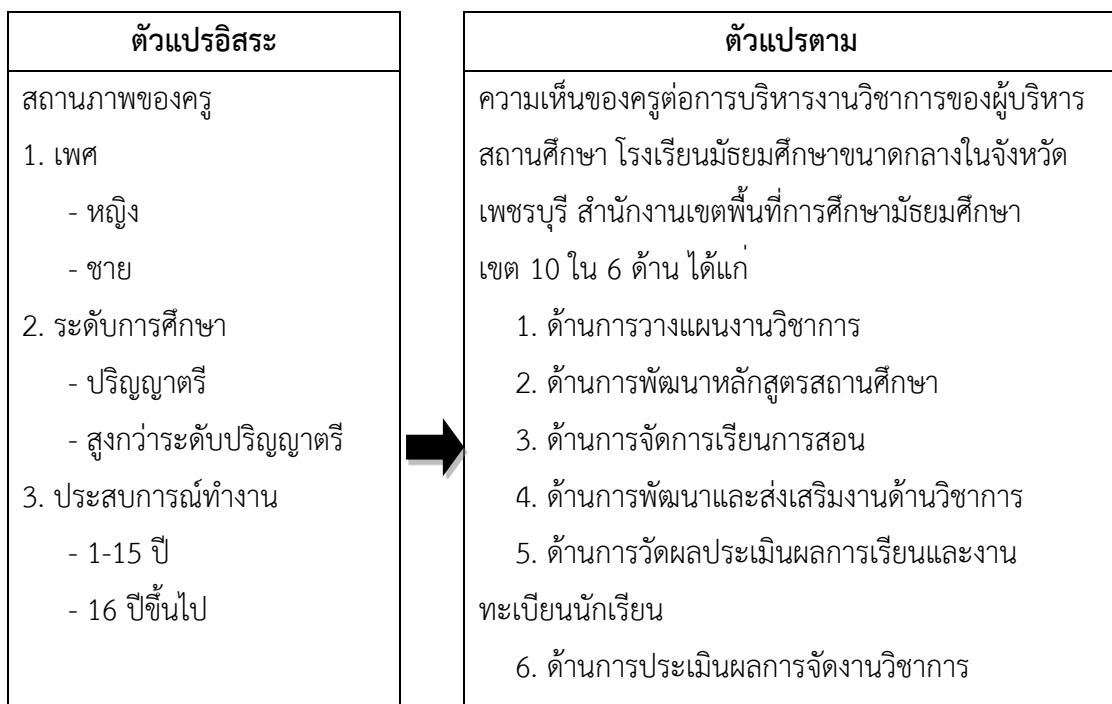
ศักยภาพทางวิชาการของโรงเรียน และเพื่อที่จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครู ซึ่งจะส่งผลต่อศักยภาพทางวิชาการของโรงเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะตามที่ประเทศชาติต้องการ อีกทั้งยังส่งผลต่อการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นภาพรวมของโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผู้วิจัยใช้ขอบข่ายงานวิชาการโรงเรียนจากเอกสารทางวิชาการหลายแหล่ง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยขอบเขตของการบริหารงานวิชาการทั้งหมด 12 ประเด็น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 23) ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกประเด็น 6 ประเด็นจากทั้งหมด 12 ประเด็น เนื่องจากการสัมภาษณ์ครูทำให้ทราบว่า ทั้ง 6 ประเด็นที่ผู้วิจัยเลือก มีผลการบริหารงานวิชาการในระดับสูงมาก คือ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารการพัฒนาหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ 5) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน และ 6) ด้านการประเมินผลการจัดงานวิชาการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดกลางจำนวน 4 โรงเรียนกล่าวคือ มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 500-1,000 คน ซึ่งประกอบด้วย 1) โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา 2) โรงเรียนป่าเต็งวิทยา 3) โรงเรียนท่ายางวิทยา 4) โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา โดยมีจำนวนครูทั้งสิ้น 200 คน ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 กลุ่มตัวอย่าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ซึ่งประกอบด้วย 1) โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา 2) โรงเรียนป่าเต็งวิทยา 3) โรงเรียนท่ายางวิทยา 4) โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 132 คน ซึ่งกำหนดโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608 อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และคณะ, 2559) และสุ่มโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูขนาดกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ใน 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ
- 2) ด้านการบริหารการพัฒนาหลักสูตร
- 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ
- 5) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน และ
- 6) ด้านการประเมินผลการจัดงานวิชาการ

4. เครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขอบข่ายของงานวิชาการ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มีทั้งหมด 5 ระดับ กำหนดระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยให้น้ำหนักดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในระดับ มาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในระดับ น้อยที่สุด

5. สถิติในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสถิติที่ใช่มุ่งดังต่อไปนี้

5.1 สถิติพิจารณาแบบสอบถาม

1) ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC)

2) สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

5.2 สถิติพื้นฐาน

1) ร้อยละ (Percentage)

2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

3) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบค่าทีแบบ Independent t-test

ผลการวิจัย

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า ผู้บริหารวิชาการของสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกตามลำดับ คือ 1) ด้านการประเมินผลการจัดงานวิชาการ 2) ด้านการวางแผนงานวิชาการ และ 3) ด้านการวัดผลประเมินผล และงานทะเบียนนักเรียน

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่าความคิดเห็นของครูเพศชายและเพศหญิงต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้านของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน

2.2 ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและครูที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้านของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน

2.3 ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 15 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้านของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน

อภิปรายผล

จากการวิจัย สมมติฐานการศึกษาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีความเห็นต่อระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36 ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดใหญ่

ทางภาคตะวันตกของประเทศไทยมีโรงเรียนมัธยมศึกษาในทุกอำเภอและมีบางโรงเรียนเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงทำให้เกิดการแข่งขันซึ่งกันและกันและผู้อำนวยการโรงเรียนตลอดจนครูอาจารย์ในโรงเรียนต่างทราบดีว่างานวิชาการเป็นปัจจัยสำคัญมาประการหนึ่งของการนำพาการบริหารโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ ทำให้ครูของโรงเรียนมัธยมขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรีให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชูบ คงทรัพย์ (2553) ที่ได้ทำการศึกษา การวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โดยใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทศบาลชุมชนวิมลวิทยา เทศบาลเมืองตราด จังหวัดตราด สรุปผลการวิจัยว่า สภาพการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร วิไลลักษณ์ (2550) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามทัศนะของครูใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมงานวิชาการการวัดผลและประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อับดุลรอหมะ ดอละ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูในสถานศึกษาอำเภอกรงปินัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 พบว่า ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา อำเภอกรงปินัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ตามทัศนะของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยในด้านนิเทศการศึกษามีประสิทธิภาพต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านอื่น ๆ

จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในด้านการบริหารงานวิชาการในหลาย ๆ ฉบับ สำหรับโยมศึกษาขนาดกลางของจังหวัดเพชรบุรีเกิดขึ้นเนื่องจาก ครูของโรงเรียนมัธยมขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรีให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งครูที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอนของครูเมื่อแตกต่างกัน พบว่าเมื่อทั้ง 3 ปัจจัยแตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูในการบริหารงานวิชาการ กล่าวคือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางของจังหวัดเพชรบุรีเมื่อปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระแตกต่างกันจะไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อพิจารณาเรื่องเพศ จะพบว่าในยุคปัจจุบันครูเพศหญิงและครูเพศชายจะมีความรู้ลึกถึงความเท่าเทียมกันซึ่งเป็นไปตามกระแสความเท่าเทียมระหว่างเพศในยุคโลกาภิวัตน์ เมื่อพิจารณาในเรื่องระดับการศึกษาพบว่าเมื่อครูได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้วทางกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักเขตพื้นที่การศึกษา มีนโยบายในการพัฒนาศักยภาพของครูอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือครูทุกคนจะผ่านการอบรมหรือศึกษาดูงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นอกจากนั้นการพัฒนา

ความสามารถของตนเองยังสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายในโลกของ Cyber ส่วนในประเด็นความแตกต่างของประสบการณ์ในการทำงานที่ไม่มีผลต่อความคิดของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางของจังหวัดเพชรบุรีเกิดขึ้นเนื่องจากหลายปัจจัยคือ 1) ความมั่นใจของครูเนื่องจากสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างกว้างขวาง 2) การถ่ายเทของข้อมูลในยุคโลกาภิวัตน์ 3) การเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 4) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เหนือกว่าทั้งในระดับเขต และระดับกระทรวง 5) โอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเปิดกว้างมากขึ้นกว่าในยุคอดีต 6) โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพมีความเป็นธรรมสูงขึ้นเนื่องจากผลของการปฏิรูปการศึกษา 7) ความจริงจังในการใช้งานด้านวิชาการเป็นกลไกไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารโรงเรียนของกลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส ปาละพันธ์ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารทั้งภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของมาร์ทวาลัวร์ (Martwillaro, 1984: 1583) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของโรงเรียนที่มีผลสำเร็จทางวิชาการในรัฐเม็กซิโก โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการว่าจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ในการควบคุมการศึกษา และอิทธิพลที่เป็นไปได้จากข้อมูลที่สามารถหามาได้ โดยใช้ตัวแปรจากผลการสรุปการทดสอบทักษะเบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นที่ 8, 9 และ 11 ในปี 1979 และ 1981 ในโรงเรียนนิวเม็กซิโก ผลการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ในช่วงท้ายของการศึกษา หรือปลายภาคเรียน และพบว่า ถึงแม้ความสัมพันธ์ที่พบตามวิธีของเพียร์สัน จะมีแนวโน้มบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ได้เรียนมีศีลธรรมจรรยาของนักเรียนในเบื้องต้น และตัวแปรอื่น ๆ จะถูกรวมในรูปแบบดังกล่าว แต่ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ที่สามารถอ้างอิงให้มีความน่าเชื่อถือ และยอมรับได้ว่า ขนาดโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

จึงสรุปได้ว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเมื่อจำแนกตามลักษณะของตัวแปรต้นคือ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานของครู พบว่าเมื่อตัวแปรต้นทั้ง 3 ลักษณะของครูแตกต่างกันจะไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีเหตุผลสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของสังคมในด้านสิทธิระหว่างหญิงชาย ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และความเอาใจใส่ของกลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา ควรที่จะวางแผนพัฒนาครูที่มีประสบการณ์มากในด้านความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล ไปพร้อม ๆ กับการแบ่งงานให้ครูที่มีประสบการณ์น้อย ได้เรียนรู้งานในด้านวิชาการให้มากขึ้นบ้าง แทนที่แก้ปัญหาใน

การบริหารงานวิชาการ ด้วยการเลือกที่จะแบ่งงานให้ครูที่มีประสบการณ์มากดูแลมากกว่า ซึ่งจะส่งผลให้การแบ่งงานไม่มีความเป็นธรรม และทำให้ครูที่มีประสบการณ์น้อย ยังไม่ได้พัฒนาตนเองเพิ่มเติม และส่งผลถึงความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ต่ำลงอีกด้วย ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ หากผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แล้ว จะส่งผลให้ครูมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาจากการศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ให้ครอบคลุมทั้งอำเภอ และเขตพื้นที่ เพื่อเป็นการสำรวจระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตามที่ครูได้แสดงความคิดเห็น อันจะส่งผลให้โรงเรียนมีศักยภาพในการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และส่งผลถึงคุณภาพที่ดีขึ้นของนักเรียนต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 กับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ การวัดเชิงเปรียบเทียบในระดับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และเพื่อให้เกิดกระบวนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในข้อมูลซึ่งกันและกัน อันจะเป็นการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

2.3 ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการดำเนินการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลให้ทราบว่า ควรมีการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไปในทิศทางใด ซึ่งในแต่ละโรงเรียน ก็จะมีบริบทของโรงเรียนที่แตกต่างกัน การแยกศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของตนเอง จะทำให้สามารถมองภาพการบริหารงานวิชาการที่เฉพาะในโรงเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อขัดข้องเหล่านั้นไปวางแผนปรับปรุง และพัฒนาต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ควรรักษาระดับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามขอบข่ายภารกิจราชการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ.2561 โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ในด้านการ

ประเมินผลการจัดงานวิชาการ ควรให้การสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ควรให้ความสำคัญกับการดำเนินการประเมินผลการจัดงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง และควรเก็บหลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการครั้งต่อไป การดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษา ควรติดตามดูแล และให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดีต่อไปให้นานที่สุด เนื่องจาก ผลจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความคิดเห็นว่าคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดีต่อไปให้นานที่สุด เนื่องจาก ผลจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความคิดเห็นว่าคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดีต่อไปให้นานที่สุด และเป็นการบริหารงานวิชาการในระดับมาก

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ควรปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามขอบข่ายภารกิจกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ. 2561 โดยเฉพาะการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ ควรนำผลการประเมินด้านวิชาการไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุง และพัฒนางานด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง ควรกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดสอนซ่อมเสริมให้มีความละเอียด ชัดเจน เมื่อครูต้องนำไปปฏิบัติ และควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผลจากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความคิดเห็นว่าคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดีต่อไปให้นานที่สุด และเป็นการบริหารงานวิชาการในระดับมาก

1.3 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การสอนของครู ทำให้ทราบว่า ถึงแม้ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 15 ปี และที่มีประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่มีข้อมูลจากความคิดเห็นที่ควรนำมาพิจารณา เพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา คือ จากการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้าน ส่วนใหญ่แล้ว ครูที่มีประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นว่าคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดีต่อไปให้นานที่สุด มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งเป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงการกระจาย และการแบ่งงาน ในด้านการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ครูรับผิดชอบ ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จำกัดเฉพาะครูที่มีประสบการณ์เท่านั้น ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูทั้ง 2 กลุ่มประสบการณ์จึงเกิดขึ้น ข้อมูลดังกล่าว จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา นำไปใช้ประเมินการแบ่งงาน และมอบหมายงานแก่ครูของตนเองว่า ควรปรับปรุงไปในทิศทางใด โดยความแตกต่างของความคิดเห็นของครูทั้ง 2 กลุ่มประสบการณ์ ยังชี้ให้เห็นได้อีกว่า ในด้านการประเมินผลการจัดงานวิชาการ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 15 ปี มี

ความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารงานวิชาการในระดับที่มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจจะหมายถึง การเน้นมอบหมายให้ครูที่มีประสบการณ์น้อย รับผิดชอบงานด้านการประเมินผลมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ครูที่มีประสบการณ์มาก มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีน้อยกว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยนั่นเอง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- มนัส ปาละพันธุ์. (2548). **ทักษะการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. (2548). **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน). (2547). **หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- สุนทร วิไลลักษณ์. (2550). **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.
- Martellaro, Helena Christina Arosón. (1984). **The Relationship of School Enrollments Size to Academic Achievement in New Mexico**. *Dissertation Abstracts International*.